

Ανατολικοί εταίροι, ανατολικά προβλήματα

07/Δεκ/2017 10:45

toulan Bond

Μπορεί κανείς να βγάλει συμπέρασμα για το βαθμό ενθουσιασμού της ΕΕ αναφορικά με τις σχέσεις της με τους ανατολικούς εταίρους, από το ενημερωτικό δελτίο "Μύθοι για την Ανατολική Εταιρική Σχέση" που δημοσιεύθηκε σε μια ιστοσελίδα της ΕΕ πριν από την Πέμπτη Σύνοδο Κορυφής "Ανατολική Εταιρική Σχέση" στις 24 Νοεμβρίου.

Καθώς οι ηγέτες από την Αρμενία, το Αζερμπαϊτζάν, τη Λευκορωσία, τη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία συγκεντρώθηκαν στις Βρυξέλλες, το πρώτο που θέλει να επισημάνει η ΕΕ είναι πως η Ανατολική Εταιρική Σχέση δεν οδηγεί στη συμμετοχή στην ΕΕ. Το δεύτερο είναι ότι δεν έχει σκοπό να προκαλέσει τη Ρωσία.

Αλλού, η ΕΕ έχει ένα ελαφρώς πιο θετικό μήνυμα: στόχος της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης είναι να οικοδομήσει "έναν κοινό χώρο δημοκρατίας, ευημερίας, σταθερότητας και αυξημένης συνεργασίας". Αλλά η εταιρική σχέση χρειάζεται μια σοβαρή εισροή νέου momentum για να πετύχει αυτούς τους στόχους.

Και οι δύο πλευρές είναι διχασμένες από τις φιλοδοξίες τους για τη σχέση. Μεταξύ των Ανατολικών Εταίρων, η Γεωργία, η Μολδαβία και η Ουκρανία θέλουν τελικά να ενταχθούν στην ΕΕ. Η Αρμενία, εξαρτώμενη από τη Ρωσία, και τα απολυταρχικά Αζερμπαϊτζάν και η Λευκορωσία, δεν θέλουν.

Στην πλευρά της ΕΕ, από την έναρξη της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης, οι χώρες της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης είδαν την ενίσχυση της κυριαρχίας και της δημοκρατίας στους ανατολικούς εταίρους τους ως καλό πράγμα από μόνο του και σημαντικό αντιστάθμισμα στη Ρωσία. Για τις χώρες της Νότιας και Δυτικής Ευρώπης, η συνεργασία ήταν στην καλύτερη περίπτωση χωρίς σημασία και στη χειρότερη περίπτωση εξοργιστική, καθώς προσπαθούσαν να ενισχύσουν τους δεσμούς με τη Μόσχα.

Ηρωσική εισβολή στην Ουκρανία έχει αυξήσει τη σημασία της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης, αλλά επίσης και τον φόβο να προκληθεί η οργή του Putin.

Φιλοδοξίες και προτροπές

Λογικά οι ανατολικοί εταίροι θα πρέπει να είναι σε θέση να προσβλέπουν (αν το επιθυμούν) να

ενταχθούν στην ΕΕ κάποια στιγμή στο μακρινό μέλλον: η Συνθήκη της ΕΕ αναφέρει ότι το δικαίωμα υποβολής αίτησης για ένταξη είναι ανοιχτό σε κάθε ευρωπαϊκό κράτος που σέβεται τις αξίες της ΕΕ και δεσμεύεται να τις προωθήσει. Αλλά λίγα αν όχι κανένα, από τα υφιστάμενα κράτη-μέλη, είναι ενθουσιώδεις υποστηρικτές της διεύρυνσης προς την ανατολή.

Οι ηγέτες της ΕΕ θα πρέπει να είναι πιο τολμηροί στις περιπτώσεις που χώρες οι οποίες πραγματικά ενστερνίζονται τις ευρωπαϊκές αξίες, κάποιες φορές με μεγάλο ρίσκο, να πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ενταχθούν στην ΕΕ όταν πληρούν τις προϋποθέσεις για να το κάνουν.

Αλλάσε αυτή τη Σύνοδο Κορυφής η ΕΕ μπορεί ακόμη και να κάνει ένα βήμα πίσω από τη γλώσσα που συμφωνήθηκε στην τελευταία σύνοδο του 2015, όταν οι ηγέτες αναγνώρισαν τις "ευρωπαϊκές φιλοδοξίες και την ευρωπαϊκή επιλογή" των Γεωργίας, Μολδαβίας και Ουκρανίας.

Εάν η ένταξη είναι εκτός συζήτησης, η ΕΕ μπορεί ακόμη να κάνει περισσότερα για να προωθήσει τη σταθερότητα και την ευημερία στους γείτονές της.

Θα πρέπει να αυξήσει τις πολιτικές επαφές με τη Γεωργία, τη Μολδαβία και την Ουκρανία, τις τρεις χώρες που έχουν ήδη συμφωνίες σύνδεσης με την ΕΕ, να τις διαβεβαιώσουν ότι παραμένουν στο ραντάρ της Ευρώπης.

Θα πρέπει να επαναλάβει τη δήλωση που έκανε το Μάρτιο του 2014, μετά από την κατάληψη της Κριμαίας από τη Ρωσία, ότι η συμφωνία σύνδεσης "δεν αποτελεί τον τελικό στόχο της συνεργασίας ΕΕ-Ουκρανίας" και θα πρέπει να επεκτείνει αυτή την υπόσχεση και στη Γεωργία και τη Μολδαβία.

Πιο πρακτικά, η ΕΕ θα πρέπει να αρχίσει να σχεδιάζει τις μελλοντικές της σχέσεις με τις τρεις φιλοευρωπαϊκές χώρες, μόλις εφαρμόσουν τις συμφωνίες σύνδεσής τους.

Η ΕΕ θα πρέπει να σκεφτεί πώς θα ανοίξει περαιτέρω τις αγορές τις στα αγαθά και υπηρεσίες των τριών αυτών χωρών.

Θα πρέπει επίσης να προσφέρει περιορισμένα δικαιώματα εργασίας στους πολίτες τους, όπως έκανε στις "ευρωπαϊκές συμφωνίες" που υπέγραψε με τις χώρες της Κεντρικής Ευρώπης στη δεκαετία του 1990.

Στην πραγματικότητα, θα μπορούσε να σκεφτεί να δημιουργήσει κάτι σαν την Ευρωπαϊκή Οικονομική Περιοχή, αλλά προσαρμοσμένη έτσι ώστε να βοηθήσει πολύ πιο φτωχές χώρες να ενταχθούν στην ΕΕ.

Την ίδια στιγμή, η ΕΕ θα πρέπει να διατηρήσει την πίεση και στους έξι εταίρους από την Ανατολή για να αυξήσουν την ανθεκτικότητά τους έναντι εσωτερικών και εξωτερικών απειλών.

Διαφθορά-και επιδείνωση

Η διαφορά είναι ένα σοβαρό πρόβλημα για όλες αυτές τις χώρες: η Γεωργία, η οποία θεωρείται ότι

είναι η λιγότερο διεφθαρμένη της ομάδας, είναι στην 44η θέση του Δείκτη διαφθοράς της Transparency international.

Το Αζερμπαϊτζάν και η Μολδαβία είναι στην 123η θέση και η Ουκρανία στην 131η.

Στις περιπτώσεις της Αρμενίας και της Μολδαβίας, τα προβλήματα γίνονται χειρότερα, όχι καλύτερα. Η ΕΕ θα πρέπει να βοηθήσει στην έκθεση και πρόληψη της διαφθοράς στους Ανατολικούς εταίρους -συμπεριλαμβανομένης και της καταπολέμησης του ξεπλύματος χρήματος μέσω των χρηματοπιστωτικών συστημάτων των κρατών-μελών της ΕΕ.

Αλλά οι ανατολικοί εταίροι πρέπει οι ίδιοι να κάνουν καλύτερη δουλειά.

Αξιωματούχοι της Κομισιόν ανησυχούν ήδη για τον κίνδυνο χώρες όπως η Γεωργία και η Ουκρανία ίσως αναπαυθούν στις δάφνες τους τώρα που οι συμφωνίες σύνδεσης με την ΕΕ έχουν τεθεί σε ισχύ.

Η ΕΕ θα πρέπει να συνεχίσει να τονίζει τα οικονομικά και πολιτικά οφέλη από την πλήρη εφαρμογή των συμφωνιών σύνδεσης και τη δημιουργία ενός καλύτερου περιβάλλοντος για τους Ευρωπαίους επενδυτές.

Η συμμετοχή στην ΕΕ ίσως α μην αποτελεί προοπτική για το προσεχές μέλλον, αλλά η ΕΕ μπορεί ακόμη να δώσει στους Ανατολικούς εταίρους το θετικό μήνυμα ότι θα επωφεληθούν όλοι από την προσπάθεια να συμμορφωθούν με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, είτε αυτό αφορά στην ασφάλεια των τροφίμων είτε στο κράτος δικαίου.

Μπορείτε να δείτε το κείμενο εδώ: <http://www.cer.eu/in-the-press/eastern-partners-eastern-problems>

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)